

[Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου].

1710 Ἰουλίου 21 ἡ αὐτὴ κυράτσα Ἀναστασοῦλλα ἔλαβε τὰ ἀντικρυς τζεκκίνια ὁχτὸς τὸ καπιτάλε καὶ κράζεται πληρωμένη διὰ τὸ αὐτὸ καπιτάλε εἰς μαρτυρίας.

† νικολέτος κούμανης μαρτυρῶ.

† τζώρτζης κουδουμνῆς¹⁾ μαρτυρῶ.

70.

Πληρεξουσιότης τῆς 10 Αὐγούστου 1710. Νοτάριος Ἰω. Δεσώρες (Βιβλ. 9 σ. 4).

† 1710 Αὐγ(ούστου) 10, Ζάκυνθο. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν παροῦσα σωματικῶς ἔμπροσθεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρων ἡ κυράτσα Μαρία, χήρα, γυνὴ τοῦ π(ο)τ(ἐ) μ(ισσέ)ρ Γιώργου Νομικοῦ, κάνοντας ὥς μάννα καὶ γοβερνατρίτσε τῶν παιδιῶν τῆς, προκρεάδα μὲ τὸν ἄνωθι π(ο)τ(ἐ) Γιώργον καὶ ἰνστιτουίρει διὰ ἐπιτροπὸν τῆς γενεράλε τὸν παρόντα καὶ ἀτζετάντε πατρὸν Γιάννη Νίκλον, τοῦ ὁποίου δίδει ἐξουσίαν, ὥσπερ τὸ ἴδιό τῆς κορμί, νὰ ἡμπορῇ νὰ σκουδέρη ἀπὸ τὸν μ(ισσέ)ρ Παναγιώτη Γουλάκη²⁾ ὅλο τὸ σολδι ὁποῦ ρεσπεττιβαμέντε φαίνεται νὰ ἔχη νὰ λάβῃ ὁ ἄνωθεν π(ο)τ(ἐ) συμβίος τῆς ἀπὸ τὸν ἄνωθεν Γουλάκη, κάτοικο εἰς τὴν Μάνη, καθὼς φαίνεται οἱ τέσσερες καουτζιόνες, γεναμένες καὶ ὑπογεγραμμένες ὑπὸ χειρὸς του, ρεγγιστράδες οἱ δύο μὲ διπλὲς δατζιόνες εἰς τὰ ἄτη τῆς Καντζελλαρίας τοῦ Κελεφᾶ, στὰς 15 Ὀκτ(ωβρίου) 1705 εἰς τὸ νέο³⁾ διὰ τζεκκίνια ἐξήντα ὁχτώ, Νο 68, ρεσπεττιβαμέντε καὶ οἱ ἕτερες δύο, ἡ μία τζεκκίνια εἴκοσι, Νο 20, καὶ ἡ ἕτερη τράσμα(;) βαλουτᾶδο ὥς εἰς αὐτὴ στὰς 25 καὶ 27 Ὀκτ(ωβρίου) 1704 καὶ ὥς εἰς αὐτὲς κονσενιάδες τοῦ αὐτοῦ πατρὸν Γιάννη, τοῦ ἐπιτρόπου τῆς, μὲ τὴν ὁποίαν, ὥς ἄνωθεν, ἡμπορῶντας μὲ κάθε μόνον καὶ στράτα τῆς δικαιοσύνης νὰ κάμῃ τὴν αὐτὴν σκοσιόν, ὥσπερ νὰ ἦτανε παροῦσα ἡ ἴδια,

κρίθη ὁ ἱερεὺς Νικόλαος, ὅστις ἐπιπεσὼν αἰφνιδίως κατὰ τῶν πολεμίων ἐπήνεγκε μεγάλην ζημίαν ἐνθαυρούνας οὕτω τοὺς πολιορκουμένους συμπολίτας του. Βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἐνθ' ἀν. σ. 52. Κ. ΚΑΙΡΟΦΥΛΛΑ, ἐνθ' ἀν. σ. 58. Ἀρξαμένης δὲ τῆς ΙΗ ἐκατοντ. ἐγεννήθη ὁ Σπυρίδων ὅστις τῷ 1745 ἐγένετο Πρωτοπαππᾶς, τῷ δὲ 1759 ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου λαβὼν τὸ ὄνομα Σωφρόνιος. Τότε (1777) μετέβη εἰς Κεφαλληνίαν καὶ ὁ Κοσμάς ὁ Αἰτωλός. Πλείονα βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἐνθ' ἀν. σ. 389 – 394 καὶ Ε. ΚΡΙΑΡΑ, Ἀνέκδοτος κατάλογος ἱεραρχῶν Κεφαλληνίας, Ζακύνθου καὶ Ἰθάκης, Ἐπετηρὶς τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου τῆς Ἀκαδημίας 2 (1940 – 49) σ. 6 – 7, 17 – 18.

¹⁾ Τὸ ἐπώνυμον μαρτυρεῖται ἐκ Κρήτης τῷ 1590 (Μανόλης) Κουδουμνῆς. Βλ. Σ. ΞΑΝΘΟΥΔΙΔΟΥ, Χριστιανικὴ Κρήτη τόμ. 1 σ. 30, 31 κ.ά. Ἱερ. Ἐμμ. Κουδουμνῆς εὐρίσκεται ἐν Ζακύνθῳ τῷ 1675, βλ. Λ. ΖΩΗ, Κρήτες ἐν Ζακύνθῳ, Ε.Ε.Κ.Σ. 2 (1940) σ. 121.

²⁾ Σήμερον τὸ ἐπώνυμον ἐν Μάνῃ εἶναι Γουλάκος.

³⁾ Εἰς τὸ νέο δηλ. ἡμερολόγιον.

κονστιτουέντε καὶ σκοδέρνοντας ὅλα ὃ μέρος νὰ ρελασίρη τὶς καουτζιόνες, ὅπου χρειάζονται, τάζοντας τὸ ὅ,τι ὁπεράρει ὁ αὐτός της προκουρατῶρος νὰ πράττη στερεὸν καὶ βέβαιον καὶ ἀπαρασάλευτον εἰς ὑποσχέσεις καὶ τὰ ἐξῆς εἰς μαρτυρίας

† γιάννης σκούρας μαρτυρῶ.

† νικολὸς σαμαριάρης¹⁾ μαρτυρῶ.

71.

Ἄγορά ἐλπιζομένην πράγματος (καρπῶν) τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1710.

Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 9 σ. 66).

† 1710 Σεπτεμβρίου 18. Τὴν σήμερον ὁ σ(ινιὸρ) Προκόπιος Νίκλος ἀποκόβει τοῦ παρόντος σ(ινιὸρ) Βελισσάριου Μαυρίκι²⁾, τοῦ π(ο)τ(ἐ) Στάθη, κάτοικος εἰς Μπόχαλην³⁾, τὲς ἐλιές ὅπου βρίσκεται νὰ ἔχη, κείμενες στοῦ Ἀλυσάντρου, τόπος βάκουος, διὰ τὴν ἐφετινὴν ἐσοδείαν τῆς λαδίας μέσα εἰς τὸ χωράφι τοῦ ἄνωθεν Προκόπι καὶ διὰ ἀποκοπὴ ἔμειναν ντακκόρδο νὰ δίνη ὁ ἄνωθεν Μαυρίκις πρὸς τὸν ἄνωθεν Νίκλον λάδι παστρικό λίτρες πέντε, Νο 5, ἕως ὅλον τὸν Νοέμβριον, πρῶτον ἐρχόμενον, φέρνοντάς του το εἰς τὸ σπίτι, ὑπόσχοντας τὰ καλά του καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ διὰ κάθε δάννα πέτζος ὁ παρὼν μ(ισσέ)ρ Τζουάννες Σκούρτας ὁμοῦ καὶ ἰνσόλιδουμ διὰ τὴν παριστασιὸν ποντιουάλε τῆς ὁποίας ὑπόσχεται καὶ τὰ ἐξῆς εἰς βεβαίωσιν καὶ μαρτυρίας.

† Massimiliano Mocenigo⁴⁾ fui presente.

† γιάννης σκούρτας βεβαιώνω.

¹⁾ Ἡ οἰκογ. μαρτυρεῖται ἐν Ζακ. τῷ 1520. Ἡ ἐκ Μάνης καταγωγὴ της ἀναφέρεται τῷ 1776. Σ. Μάρκος ὑπῆρξεν ἐπίτροπος τοῦ ἐν Βενετίᾳ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου. Ὁ συγγενὴς τοῦ Μάρκου Ἰάκωβος διετέλεσεν ἐπιμελητὴς ναοῦ τούτου (1569, 1577). Βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἐνθ' ἄνωτ. σ. 274 - 275.

²⁾ Οἰκογ. ἐκ Κρήτης ἐν Ζακύνθῳ (1513). Τοῦ Μαυρίκη τοπων. εἰς περιοχὴν Γερακαρείου μέσου καὶ Κούκιεσι (1679).

³⁾ Μπόχαλη ἢ Πόχαλη ἢ (1503). Προάστιον τῆς πόλεως Ζακ. ἐπὶ λόφου πρὸς β'. τοῦ φρουρίου, ἰδιοκτησίᾳ τῶν Μπόχαλη ἀρχηγῶν Στρατιωτῶν, πολλάκις μνημονευομένων ὑπὸ τοῦ Κ. ΣΑΘΑ (Monumenta). Νικόλαος καὶ Δημήτριος, Στρατιῶται, ἀφίκοντο εἰς Ζάκ. τῇ ιε' ἑκατοντ. καὶ ἐδόθη εἰς αὐτοὺς τὸ πρὸς βορρᾶν τοῦ φρουρίου μέρος, ἢ νῦν Μπόχαλη. Ἡ οἰκογ. ἔλκει τὴν καταγωγὴν της ἐξ ἐνὸς Μπόχαλη, ἄρχοντος τοῦ δεσπότης τῆς Πελ/νήσου Μ. Καντακουζηνοῦ (1348 - 1380). Τὸ προάστιον τοῦτο τῷ 1527 εἶχε 440 κατοίκους (100 οἰκίας), βλ. Κ. ΣΑΘΑ, ἐνθ' ἄνωτ. VI, 264. Ὁ κάτοικος Μποχαλιώτης. Περιγραφὴν τοῦ φρουρίου βλ. ὑπὸ Κ. ΚΑΙΡΟΦΥΛΑ, Ἡ Ζάκυνθος ὅπως τὴν εἶδαν οἱ περιηγηταί. Ἡμερολ. Μ. Ἑλλάδος 1930. σ. 195 - 196. Ὡς τοπων. μαρτυρεῖται καὶ ἄλλοθεν ὥς, Πούχαλης τοῦ, (Μάνη), Μπόχαλη ἢ, (Ἀνδρίτσαινα). Μπούχαλ' ἢ, (ΝΔ τῶν Ἰωαννίνων), Στῆς Μπουχαλίνας τὸ πηγᾶδι (Καλάμαι), Μπούχαλη ἢ (Ἀκαρνανία). Ἐπώνυμον ἐπίσης Μπούχαλης εἰς Γιάννιτσαν Καλαμῶν, βλ. ΔΟΥΚΑΚΗ, Μεσσηνιακὰ Β' σ. 97 σημ., Βόχαλης εἰς Βασσαρᾶν, βλ. Περιοδ. Μαλεβός 5 (1925) φύλλ. 60 σ. 523.

⁴⁾ Οἰκογ. ἐκ Βενετίας. Ταύτης διάφοροι κλάδοι κατόκησαν εἰς Κορώνην, Μεθώνην καὶ

